

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 209/22
16.3.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, др Миодрага Мајића и Снежане Јовановић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Мијушковић Стошић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Ранковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду 8К бр.190/21 од 15.12.2021.године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Београду, дана 16.03.2022.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Ранковића, а пресуда Вишег суда у Београду 8К бр.190/21 од 15.12.2021.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 8К бр.190/21 од 15.12.2021.године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, па га је суд применом наведеног законског прописа и чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 3 године, у коју казну му је урачунао време проведено на задржавању и у притвору од 06.02.2021.године до 14.07.2021.године.

На основу члана 87 у вези члана 246 став 8 КЗ изречена је мера безбедности одузимања предмета, па је од окривљеног АА одузето: 192,46 гр опојне дроге канабис, 0,11 гр кокаина, 1 светлосна лампа, 1 вентилатор, 1 саксија.

На основу члана 264 ЗКП окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Виши јавни тужилац у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду Вишег суда у Београду К бр.190/21 од 15.12.2021.године, тако што ће окривљеног АА осудити на казну затвора у дужем временском трајању;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Ранковић, због битне повреде одредаба ЗКП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због погрешне примене материјалног права и због одлуке о казни, с предлогом да Апелациони суд у Београду пресуду Вишег суда у Београду К бр.190/21 од 15.12.2021.године укине у целости и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или исту преиначи тако што ће окривљеног осудити за извршење кривичног дела из члана 246 став 2 КЗ на казну затвора у складу са законом.

Заменик Апелационог јавног тужиоца у Београду је у поднеску Ктж бр.230/22 од 07.03.2022.године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктж бр.170/21 од 11.01.2022.године и преиначи пресуду Вишег суда у Београду К бр.190/21 од 15.12.2021.године, те окривљеног АА за извршено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ осуди на казну затвора у дужем временском трајању, а да жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Ранковића одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама и предлогом заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду датим у наведеном поднеску, па је, након што је првостепену пресуду, сходно члану 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда тако што се најпре истиче да суд није заузео став у погледу одбране окривљеног коју је дао на главном претресу. Побиајући првостепену пресуду због погрешно утврђеног чињеничног стања а, с тим у вези, и због погрешне примене закона, бранилац окривљеног је у жалби поновио тезу одбране изнету током првостепеног поступка да се у радњама окривљеног евентуално стичу обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 КЗ. Осим тога, истакао је да је било нужно у доказном поступку обавити ДНК вештачење везано за навод одбране окривљеног АА да опојна дрога која је пронађена у стану није његова, а који доказни предлог је суд одбио без објашњења. Такође се наводи да у конкретном случају нема доказа да је окривљени извршио кривично дело за које је оглашен кривим, имајући на

уму да не постоје никакви пакетићи са марихуаном, нити вага за прецизно мерење, што такође указује да је окривљени учинио кривично дело из члана 246 став 2 КЗ. С тим у вези, наводи се да је окривљени спорну количину опојне дроге марихуане прибавио узгојем биљке канабис, а да доказа за супротно у списима предмета нема.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе оценио као неосноване, с обзиром да је правилно првостепени суд одлучне чињенице у предметној кривичноправној ствари утврдио на основу свих изведених доказа наведених у образложењу пресуде, које је савесно, детаљно и свестрано ценио како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези.

Наиме, правилно је првостепени суд, полазећи од неспорних чињеница да су полицијски службеници критичном приликом претресом стана у ком окривљени живи пронашли 192,46 гр опојне дроге канабис и 0,11 гр кокаина, и то у подрумској просторији две пвц кесе са опојном дрогом канабис нето маса 98,30 гр и 93,45 гр, а у спаваћој соби у стану стаклену теглу у којој се налазило 0,57 гр канабиса и једну пвц кесицу са 0,11 гр кокаина, као и једну картонску кутију у којој су се налазиле једна светлосна лампа, један вентилатор и једна саксија у којој су изникле две биљке канабиса нето масе 0,14 гр, одлучне спорне чињенице утврдио на основу одбране окривљеног у делу у ком је навео да је опојну дрогу у подруму крио од родитеља, а да им је засађену биљку у стану представио да је нешто друго и да је то засадио у склопу тога што је студент Пољопривредног факултета, на основу исказа сведока полицијског службеника ББ, који је прихватио као, јасан, логичан и у складу са осталим доказима које је прихватио, као и на основу писаних доказа у списима предмета.

С тим у вези, супротно наводима жалбе браниоца окривљеног, теза одбране да се у радњама окривљеног АА стичу обележја кривичног дела из члана 246 став 2 КЗ, као и измена одбране окривљеног на главном претресу у односу на одбрану дату у истражном поступку, су биле предмет посебне оцене од стране првостепеног суда, који је аргументовано изнео разлоге зашто налази да се у радњама окривљеног стичу обележја кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, као и да су одбране окривљеног, како из истражног поступка, тако и са главног претреса срачунате на умањење кривице, те да су и искази сведока мајке окривљеног ВВ и његове ванбрачне супруге ГГ такође дати како би се окривљеном помогло у умањењу његове кривице.

Наиме, ценећи одбрану окривљеног у погледу одлучне спорне чињенице одакле му марихуана и чему је била намењена, првостепени суд је у образложењу пресуде навео јасне и аргументоване разлоге због којих није прихватио одбрану окривљеног из истражног поступка да је 200 гр марихуане купио пар дана пре хапшења за 280 евра, као и да иста није била намењена за даљу продају, већ за његову употребу јер дневно конзумира 7 до 8 гр марихуане, налазећи да је иста неуверљива, имајући на уму да је на главном претресу навео да је цена 1 грама марихуане 1.000,00 динара, из чега произлази да је вредност предметне марихуане 200.000,00 динара, односно око 1700 евра, затим чињеницу да је на основу налаза и мишљења вештака др Бојане Кеџман утврђено да окривљени није зависник од употребе опојних дрога, као и чињеницу да је окривљени приликом првог саслушања у истрази навео да је незапослен, те да су му и родитељи незапослени, а да је мајка окривљеног ВВ потврдила да су живели скромно и да нису имали значајна финансијска средства, из чега произлази да окривљени није

могао себи да приушти куповину толике количине опојне дроге, односно да дневно издвоји 7.000,00 до 8.000,00 динара за куповину марихуане, чак ни уколико би се прихватили наводи његове одбране коју је изнео током другог саслушања у истражном поступку да је до децембра 2020. године био запослен и остваривао примања од 48.000,00 динара.

Осим тога, правилно је закључио првостепени суд да су неуверљиви и наводи одбране окривљеног да кокаин није његов и да не зна одакле је, с обзиром да је потписао потврду о привремено одузетим предметима у којој је наведено да се од њега одузима и опојна дрога кокаин.

Такође, правилно је закључио првостепени суд да је накнадно исконструисана одбрана окривљеног са главног претреса када је навео да је целокупну пронађену опојну дрогу сам засадио, односно да је дрогу у подрумским просторијама он убрао и осушио, тако што је претходно засадио у викендици, а све из разлога што је од исте хтео да направи уље за своју ванбрачну супругу која је боловала од шећерне болести и тако јој помогне, с обзиром да је видео да у Чешкој постоји клиника која се бави лечењем дијабетеса, али да то кошта 22.500 евра, што је било много новца за њих, али да је он и даље истраживао и видео да се то лечење своди на лечење канабисовим уљем, као и да је видео да се много људи код нас лечи канабисовим уљем, због чега је засадио марихуану, да се канабисово уље прави на тај начин што се узме 500 гр канабиса и растварач, и то 8 литара растварача, при чему је истакао да пронађена марихуана није била довољна да се направи уље и да је он наставио са гајењем, имајући на уму да окривљени овакве тврдње раније није изнео, иако није имао разлога да то прећути, затим да суду није предочен ниједан доказ да канабисово уље заиста може да помогне у излечењу дијабетеса, као и чињеницу да је нелогично и неуверљиво да окривљени не засади онолико марихуане колико му је потребно за уље, односно 500 гр, већ само 200 гр, додатно с обзиром да код окривљеног није пронађен растварач који је, по његовим речима, потребан за производњу уља, те да је нелогично да, уколико је опојна дрога служила за наведену намену, а његова мајка је била упозната са тим, иста буде држана у подрумским просторијама.

Такође, правилно је првостепени суд оценио да су искази сведока ГГ и ВВ усмерени на заштиту окривљеног и умањење његове кривице, с обзиром да су неуверљиви наводи мајке окривљеног да је дозволила свом сину узгајање марихуане како би помогао својој ванбрачној супрузи, када се има у виду да је навела да је њен син раније конзумирао марихуану и да су се они томе противили, при чему је и сам окривљени тврдио да је био избачен из стана због конзумације марихуане, због чега је нелогично да би веровала да окривљени наведену опојну дрогу не би и пробао, додатно имајући на уму да је мајка окривљеног правник и да је упозната са чињеницом да се ради о кривичном делу, као и будући да не постоји научно објашњење, нити доказ да уље од марихуане може да помогне оболелима од дијабетеса, из ког разлога се не може прихватити ни исказ сведока ГГ која је тврдила да је њен ванбрачни супруг гајио марихуану како би јој помогао око шећерне болести.

Имајући у виду све наведено, а посебно количину опојне дроге која је пронађена, односно готово 200 гр марихуане, затим засађене биљке марихуане, да је окривљени незапослено лице, као и да није зависник од употребе опојне дроге,

правилно је закључио првостепени суд да је окривљени опојну дрогу неовлашћено држао ради продаје.

По мишљењу Апелационог суда у Београду, правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања не доводи се у сумњу ни наводима жалбе браниоца окривљеног којима се истиче да је у доказном поступку било нужно обавити ДНК вештачење везано за навод одбране окривљеног АА да опојна дрога кокаин која је пронађена у стану није његова. Ово стога, што је предлог одбране да се у доказном поступку изведе ДНК вештачење везано за опојну дрогу кокаин која је критичном приликом пронађена у стану окривљеног такође био предмет посебне оцене од стране првостепеног суда, који је у образложењу пресуде дао јасне и аргументоване разлоге зашто је овај предлог одбране одбијен као сувишан, односно имајући на уму неспорну чињеницу да је окривљени АА потписао потврду о привремено одузетим предметима, те чињеницу да се из исказа сведока ББ, полицијског службеника, који је обављао радњу претресања стана, утврђује да је у стану окривљеног пронађена и опојна дрога кокаин.

Имајући на уму да су све одлучне чињенице у предметној кривичној ствари правилно и потпуне утврђене, првостепени суд је правилном применом закона радње окривљеног квалификовао као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојне дроге из члана 246 став 1 КЗ.

Жалбом тужиоца побија се првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је казна затвора у трајању од 3 године, односно минимум казне прописане за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ превише блага кривична санкција. С тим у вези, истиче се да је првостепени суд уобичајеним олакшавајућим околностима на страни окривљеног у виду његове животне доби и раније неосуђиваности дао пренаглашен значај, а да није ценио друштвену опасност извршеног кривичног дела, степен кривице окривљеног и количину опојне дроге која је код њега пронађена, а које околности, уз чињеницу да је број извршилаца ове врсте кривичног дела у великом порасту и да се једино строжијом казненом политиком може утицати на остваривање циљева генералне и специјалне превенције, указују да је било места осуди на казну затвора у дужем временском трајању.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду је оценио да је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао на уму све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена и да је истима дао адекватан значај. Наиме, правилно је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио његову релативну младост, односно да има 23 године и да није осуђиван, док отежавајућих околности није било. Имајући у виду утврђене олакшавајуће околности на страни окривљеног, а у одсуству отежавајућих, правилно га је првостепени суд применом члана 45 КЗ, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 3 године, у коју му је применом члана 63 КЗ урачунао време у задржавању и у притвору, као у диспозитиву првостепене пресуде. По мишљењу Апелационог суда у Београду, казном затвора у наведеном трајању у потпуности ће се остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврха кривичних санкција из члана 4 став 2

КЗ, с обзиром на тежину извршеног кривичног дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, степен кривице окривљеног и личност окривљеног.

Имајући на уму наведене разлоге, Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 457 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Записничар
Јелена Мијушковић Стошић, с.р.

Председник већа-судија
Мирјана Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић